

en cirka 3 à 4 Mil lang Fortsættelse af den under Bygning værende vestjydske Bane igjennem en frugtbar og velbefolket Egn, i enhver Henseende vil kunne stilles ved Siden af de i Loven af 23de Mai 1873 omhandlede Jernbaneanlæg, og da der allerede fra den paagældende Egn's Side er gjort Skridt til Anlægets Udførelse, i hvilket Diemed ikke ubetydelige Tilskud ere tegnede saavel af de interesserede Kommuner selv som af Privatmænd, har Regjeringen ikke taget i Betænkning ved nærværende Lovforslag at søge fornøden Hjælp til at meddele Koncession paa den omhandlede Banes Anlæg og Drift samt til at yde Foretagendet en Understøttelse af Statskassen af samme Omfang som den, der ved den nævnte Lov af 23de Mai 1873 er tilfagt de der omhandlede Anlæg. Heraf maa det da blive en Følge, at de til denne Understøttelse knyttede Forpligtelser ligeledes bør komme til Anvendelse paa nærværende Anlæg.

I Overensstemmelse hermed har man indskrænket sig til i Lovforslagets § 3 ved en almindelig Henvisning at overføre de ved den tidligere Lovs § 2, 1ste Stykke, samt §§ 3 til 8 givne Regler for det heromhandlede Anlæg.

Skvad dernæst angaar de i Loven af 23de Mai 1873 § 2, 2det og 3die Stykke, givne Regler for den direkte Statsunderstøttelse, har man ligeledes optaget disse i Lovforslagets § 2, dog med tvende mindre Modifikationer. For det Første har man nemlig af Hensyn til den heromhandlede Banestrækning's ringe Længde

anset det tilstræffeligt, at den Del af Tilskudet, der i et enkelt Finantsaar kommer til Udbetaling, ikke overstrider Halvdelen af det samlede Tilskud, medens det højeste Beløb, der efter Loven af 23de Mai 1873 i noget Finantsaar maa komme til Udbetaling, er ansat til en Trediedel af den samlede Udgift, som efter bemeldte Lov kommer til at paahvile Statskassen. Fremdeles har man dels af Hensyn til, at Statens Ret til Udbytte er betinget af, at et vist Udbytte forinden naas af den øvrige Del af Aktiekapitalen, dels for at forebygge Banstøreligheder og Tvivl ved Lovens Anvendelse, troet at burde foreslaa et Maximum for den Del af Anlægs-kapitalen, for hvilken Statens Udbytte skal staa tilbage. Ved Beregningen heraf er man gaaet ud fra en Udgift pr. Mil til Anlægget med tilhørende Materiel af . . . 225,000 Rd. hvilket med Fradrag af Statens

Tilskud	40,000 —
giver pr. Mil	185,000 Rd.

Man skal i denne Henseende oplyse, at Udgifterne til Ribe-banen ere anslaaede til 175,000 Rd. pr. Mil uden Expropriation og Materiel, og, naar til denne Udgift føies 50,000 Rd. pr. Mil til Materiel, hvilket ikke vil være for høit beregnet, naar henføres til Banens ringe Længde, udkommer den nævnte Sum af 225,000 Rd., som dog kun maa betragtes som det Maximum, til hvilket man maa gaa med Hensyn til Spørgsmaalet om den ovennævnte Forrentning af Statskassen's Tilskud.